

Formand Thorkild Jeremiassens tale for Qullissat Ikinngutai - Qullissats Venner - Ilulissat til bogudgivelsen "Qullissat – byen der ikke vil dø" fredag den 6. september 2013 Det Grønlandske Hus, Løvstræde 6, København

Hallo alle sammen. Tak til Søren, fordi du har skrevet bogen.. Da jeg så bogen og dens overskrift blev jeg berørt og meget glad.

Os fra Qullissat, der blev flyttet for snart 41 år, er stærke her inde psykisk. Det er stort.

Efter flytningen, hvor vi ikke blev støttet på nogen måde, har vi i de mange år prøvet at komme os over flytningen. Det er jo ikke underligt, at mange har haft det svært og ikke har kunnet klare det, og desværre er faldet bort.

Jeg ved også, at mange danskere har haft stillinger der. De elskede byen ligesom os andre, og den dag i dag giver de stadig lyd fra sig. Mange tak til dem, mange gange dybfølt tak, og også til dem jeg arbejder sammen med: Min kone Rebekka, kasserer Ane og sekretær Augusta. De sidste år har vi og disse familier ført foreningen videre, og vi har brugt mange kræfter på det.

Jeg er taknemlig for at være til stede her i dag og også selvom vi ikke har mange midler i foreningen, vil jeg gerne sige, at jeg kan love Søren, at hvis han gerne vil til Qullissat næste år, så kan vi godt kan give ham billetten på baggrund af hans bog om Qullissat.

Hvis han ønsker bogen oversat til grønlandsk, kan vi godt gå i gang med at arbejde for det, for det er hvad vi ønsker og vil arbejde for. Vi har erfaring for, at når vi sætter noget i værk, så når vi målet..

Det har været hårdt for mange og også for mig selv. Uden at overdrive kan jeg fortælle, at jeg var drunker og i over 5 år drak alt det, jeg kunne komme i nærheden af, og uden noget blev levnet. En depression har jeg også haft, for jeg elsker min by og ved hårdt arbejde og mod systemet. Det har ikke været nemt for os, men vi er dog kommet over det.

Tak for, at vi i dag kunne være med. Det jeg har sagt oversætter Amma og tak.

26. september 2013 Amalie Faurschou